

אבא שלי, מיכה פרי

מאת: תמר פורת

מיכה פרי

ב-10 במרץ 1949, לאחר הנפת דגל הדיו באום רשרש בסיום **מבצע 'עובדה'**, שיגרו המח"טים נחום שריג ונחום גולני מברק **ליגאל אלון** מפקד חזית הדרום: **"העבירו לממשלת ישראל: ליום 'ההגנה', י"א באדר מגישות חטיבת 'הנגב' פלמ"ח וחטיבת 'גולני' את מפרץ אילת למדינת ישראל."**

את הצילום האייקוני של **הנפת דגל הדיו באילת** – המסמל את סיום הלוחמה במלחמת העצמאות – צילם אבא שלי, **מיכה פרי**, סגן מפקד הגדוד התשיעי של חטיבת הנגב-פלמ"ח, וזאת הזדמנות להיזכר בו: יליד ירושלים ב-1923, בגיל 19 (1942) הצטרף לפלמ"ח ומשם ב-1946 לפלי"ם – הפלוגה הימית של הפלמ"ח, בגדוד הראשון באוקטובר 1945 השתתף **במבצע שחרור המעפילים ממחנה המעצר בעתלית**.

כמו רבים מחבריו בפלי"ם, השתתף במפעל ההעפלה: היה מפקד המעפילים באוניה 'אקסודוס 1947' תחת השם המחתרתי גד – מתחילת המסע בצרפת ועד סופו התקשורתי והטעון בהמבורג. בהמשך ליווה את מעפילי האוניה 'עצמאות' (אחת משתי "הפאנים"), כולל מעצר במחנות קפריסין. על חלקו בפרשת האקסודוס קבעה ההיסטוריונית פרופ' אביבה חלמיש, מחברת הספר **"אקסודוס – הסיפור האמיתי"**: **"הגיבור הארץ-ישראלי מספר אחד בפרשת 'אקסודוס' הוא מיכה פרי, שהיה אחראי על הקשר עם המעפילים מצרפת לחיפה, הכין אותם לקרב עם הבריטים ופיקד על אחת מגזרותיו. לאחר מכן, עם צבי כצנלסון וסימה שמוקלר, ליווה את המעפילים לכל אורך הדרך – מחיפה לצרפת, ומשם, לאחר עמידה הירואית במשך שלושה שבועות, לגרמניה."**

כמו רבים מחבריו בפלי"ם, מצא גם הוא את עצמו נלחם בקרבות ירושלים במבצע 'נחשון', במסגרת חטיבת 'הראל', גדוד הפורצים. איתרע מזלו להשתתף כמפקד כוח משוריינים בקרב נבי סמואל הקשה. כאיש אמיץ ולוחם צדק בנשמתו לא פסח על קרבות נוספים גם בחטיבת הנגב-פלמ"ח, ועם החפ"ק, הגייפים הראשונים שסללו את הדרך לאילת גדוד תשע שבו דבק הכינוי "חיות הנגב" – הגיעו לאום רשרש ושם צילם מיכה פרי סמג"ד את הנפת דגל ישראל כסמל לכיבוש העיר: על התורן מפקד פלוגה בגדוד אברהם אדן (ברן), בנוסף השתתפו במעמד: מפקד חטיבת הנגב נחום שריג, נתן סגל, קצין המבצעים (קמב"ץ) עוזי נרקיס, קצין המודיעין החטיבתי (קמ"ן) דוד ניב (ביבי), סגן הקמ"ן אברהם ברמן (בז), קצין ההנדסה החטיבתי משה צרי (פפר), קצין התרבות נתן שחם, סמ"פ אריה הברמן, הנהג יוחנן אלישוב, הסייר עמוס קרסניצקי, דוד (מגדל) טפרסון, ואלכסנדר יולין. בנוסף, נמצא שם גם יעקב לוי, חייל חטיבת הנגב גם הוא. טקס הנפת הדגל הסתיים בשעה ארבע אחר הצהריים בשירת התקווה.

לאחר המלחמה פנה לקריירה אזרחית ונהיה למהנדס אזרחי ידוע. בין הפרויקטים המפורסמים שהיה מעורב בהקמתם, רשימה חלקית: בית החולים כרמל בחיפה, בית המשפט השלום והמחוזי בתל-אביב, מלון הילטון תל אביב, הילטון ירושלים, מלון קרלטון, מלון דן פנורמה, המשכן לאמניות הבמה בתל אביב, תיאטרון הקמרי החדש, יד לבנים בהרצליה, תיאטרון באר שבע, הקונסרבטוריון העירוני באר שבע, בית חולים סורוקה בבאר שבע, בית חולים הדסה הר-הצופים ועין כרם בירושלים, המעבדה המרכזית בקריה למחקר גרעיני בדימונה, בית החרושת 'פקר פלדה' בכפר-סבא, מבני תעשייה רבים ובנייני משרדים בכל רחבי הארץ, שכונות מגורים במעוז אביב, במעלות אל-רם בירושלים, באשדוד, מבנים לפעילות ספורטיבית: בריכות שחייה ואולמי ספורט, מוזיאון הארץ ברמת אביב, בטכניון בחיפה: הפקולטה להנדסה גרעינית, הפקולטה לתעשייה וניהול, יד לבנים וגן המייסדים בחדרה, נתיב השלום בניצנה עבודה עם דני קרוון, ובין השאר גאוותו הגדולה הייתה אנדרטת חטיבת הנגב-פלמ"ח שיזם וגייס את דני קרוון לעבודה היוצאת דופן, והתעקשותו על מורשת הפלמ"ח ביוזמתו והקמתו של מוזיאון הפלמ"ח ברמת אביב (שנפתח זמן לא רב לאחר מותו ב-1998).

הנפת דגל הדיו באום רשרש (אילת) בסיום מבצע 'עובדה'. צילום: מיכה פרי

מיכה פרי (במרכז, עם יגאל אלון מאחוריו ולשמאלו) בעת חנוכת אנדרטת חטיבת הנגב-פלמ"ח ב-1968
צילום: גואל דרורי